

[Honoré]

hjælpe København med disse problemer. På den anden side er der det, at tidligere ordførere rejste det spørgsmål, hvordan Københavns kommune administrerer sine opgaver. Det store personaleforbrug, der finder sted inden for Københavns kommune, må indebære besparelsesmuligheder for Københavns kommune.

Udligningen i hovedstadsområdet er selvfølgelig en hjørnesteen i dette lovkompleks, men der findes i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 222 på side 4 nogle målsætningsbetragtninger, som kristeligt folkeparti finder meget uhyggelige. Jeg citerer:

»Begrundelsen for denne ændring er først og fremmest ønsket om i videre omfang at stille kommunerne og amtskommunerne inden for hovedstadsområdet, som om de i økonomisk henseende udgør én storkommune og én storamtskommune.«

Vi ser i dette en udvikling henimod en hovedstadsregionssuperstorkommune eller -superstoramt, en forvaltningsmæssig mastodont, man vil lave, der mere eller mindre vil kvæle de enkelte kommuners og amtskommuners økonomiske selvstyre. Vi synes, det er en meget uhyggelig tendens, og vi er uforstående over for, at partiet venstre, der med urette har påstået om sig selv, at det er de mindre enheders forsvarer, kan opstille en sådan målsætning om en kvasitilintetgørelse af de mindre enheders selvstændige økonomiske ansvar.

Vi kan på nuværende tidspunkt ikke overskue de økonomiske konsekvenser, der følger af ophævelsen af landliggerkatten for de kommuner, der har store sommerhusområder. Hvad det vil betyde sammenholdt med andre dele af lovkomplekset, må en udvalgsbehandling vise, men det er jo, så vidt jeg ved, millionbeløb, det drejer sig om, som en hel del kommuner har i indtægt af landliggerne. Det gælder Græsted-Gilleleje kommune, Helsingørskommune og mange andre kommuner. Dertil kommer, at landliggerne i kraft af denne landliggerkat har tilkæmpet sig nogle forhandlingsrettigheder over for landliggerkommunerne, som man må befrygte de vil miste, hvis denne landliggerkat ophæves. Vi er derfor i høj grad kritiske over for denne del af forslaget.

Ministeren siger i indledningen til sin fremsættelse, at disse forslag skal ses under ét, at der er tale om et samlet kompleks, og

det blev også understreget af venstres ordfører. Selv om der kan være enkeltheder i forslagene, som vi måske kunne se på med en vis sympati, er hele tendensen i dette lovkompleks af en sådan art, at jeg har meget vanskeligt ved at forestille mig, at vi vil kunne medvirke til gennemførelsen deraf.

Flygaard (DR):

Til indledning vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om de forhold, der bydes folketingets partier, specielt oppositionspartierne, i forbindelse med fremsættelsen af de fem kommunale forslag. Det er muligt, at regeringen har haft nok at lave i 7-8 måneder, men så må der også være en vis forståelse for, at folketinget har behov for en væsentlig længere tid til at behandle de foreliggende lovforslag, hvis man ønsker, at andre partier end regeringspartierne skal medvirke ved en seriøs behandling i udvalgene, således at der bliver rimelig tid til at modtage deputationer, således at der bliver rimelig tid til at stille spørgsmål, og således at embedsmændene får en rimelig tid til at svare, så vi ikke i for høj grad kommer til at opleve den situation, at man enten ikke kan svare på det eller giver et glat svar. Jeg føler i hvert fald, at den behandling og det arbejdsmæssige pres, vi har været udsat for her, ikke er rimeligt set ud fra et demokratisk synspunkt. Derfor kan jeg fuldt ud tilslutte mig de udtalelser, der først og fremmest er kommet fra hr. Groves side og fra hr. Bernhard Baunsgaards side med hensyn til de vilkår, der bydes. Jeg tror heller ikke, at folkestyret som sådant bliver gavnet af den procedure, man her anvender. Når man nu er kommet så sent, er det et spørgsmål, om man i det hele taget skulle tage behandlingen på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gerne om de fem lovforslag under ét sige dette, at intentionerne i regeringens forslag kan vi sådan set følge et meget langt stykke. Det gælder både spørgsmålet om beskatningsgrundlaget og spørgsmålet om udgiftsbehovene. Men når det er sagt, så vil vi også gerne komme med nogle kritiske bemærkninger.

Vi synes for så vidt, at det er rigtigt, at beskatningsgrundlaget føres ned til gennemsnittet i højere grad, end tilfældet er for øjeblikket. Vi synes også, det er rigtigt, at udgiftsbehovene i højere grad føres op til gen-